

Är LO:s utredning om hissmontö organisationstillhörighet

Den 27 februari i år kommer LO:s organisationskommitté att ta ställning till utredarens förslag om de svenska hissmontörernas fackliga organisationstillhörighet i framtiden.

Frågan skall sedan behandlas på LO-representantskap i år för att slutligen fastställas och avgöras på LO-kongressen i juni 2004.

Av det vi kunnat få fram av utredningen så utmynnar det i att, som första förslag, överföra alla Svenska Elektrikerförbundets hissmontörer till Metall.

Alternativt vill utredaren att den nuvarande ordningen behålls och att de ständigt pågående fusionerna och företagsuppköpen slutligt får avgöra vilket förbund som hissfolket skall tillhöra.

Utredaren kan alltså tänka sig att organisationstillhörigheten i en gränstvistäfråga skall kunna avgöras av arbetsgivare och genom företagsuppköp.

Ett mer demokratiskt förslag från hissmontörer i SEF om en gemensam medlemsomröstning med

de idag metallanslutna har däremot avvisats av utredaren.

Det var ett väntat utredningsresultat. Frågan har förmodligen redan avgjorts i ett tidigare skede och utredningen tycks enbart ha haft till syfte att bekräfta och beriktiga detta beslut - att tjäna som ett slags "cover up", ett kamouflage, ett skendokument, ett "som om" det vore en seriös och demokratisk process som ägt rum.

Sakargument och rationella överväganden har fått stryka på foten för maktanspråk och arrogans.

Utredningen tycks mer andas kryperi än demokrati.

Det blev tydligen också en för utredaren svår, ja nästan övermäktig uppgift att hitta de goda skälen för en Metalltillhörighet. Lättare, men inte riktigare, var det förra gången - 1964.

Då fick man i Arbetsdomstolen rätt att tillämpa verkstadsavtalet på de företag som hade egen hisstillverkning i Sverige, vilket också ledde fram till den nuvarande olycksaliga splittringen i två stora förbund.

Någon sådan tillverkning förekommer inte idag och det tycks ha vällat en del bekvämligheter.

Metalls partsinlaga i frågan var också så tunn att den inte ens kunde ha varit kokad på en spik och visade snarare på en stor okunskap, kanske t.o.m. ointresse om sakförhållandena i hissbranschen, något man alltid misstänkt.

I detta fanns inget att hämta av argument för utredaren.

Percy Kindahl

ende strejk gå in och göra det hela till en gränstvistä i LO. Av den anledningen tvingades då Elektrikerförbundet att avbryta sin aktion.

För närvarande pågår en febril men spontan aktivitet bland SEF-medlemmar att finna sätt att möta det förväntade beslutet i LO på.

Det vore en olycklig situation att hamna i om alla SEF-anslutna hissmontörer lämnade den fackliga arenan. En aktion liknande den som förekom 1997 (upproplsista) och annat, bl.a. bildandet av ett eget förbund, diskuteras nu enligt säkra källor dagligen på arbetsplatserna.

Vad som slutligen kommer ut av detta är ännu oklart men en hel del tycks vara på gång.

Att SEF-medlemmarna i hissektionerna utan strid skall komma att lämna det förbund de varit organiserade i sedan 1916 och där idag många viktiga fackliga framtida mål satts upp, är knappast troligt.

Percy Kindahl
27.2.2003

rernas redan avgjord?

SEF, däremot, lämnade in ett omfattande utredningsmaterial. Här fanns källor att ösa ur men det var alltså omöjligt att använda av ovannämnda tänkbara orsak.

Kvar blev för utredaren att få till en slutkläm, en grund för ett förslag i önskvärd riktning. Det ovannämnda förhållandet att hissföretag köps, säljs och fusioneras fick därför också bli anledningen till att SEF-montörerna skulle tillhöra Metall.

Ett nog så märkligt skäl. På den grunden skulle de väl lika gärna kunna föras över till Handels, Mälarna, Hotell o Restaurang m.fl. Där köps och säljs också företag.

Vem vet vad nästa styckning av ett förbund kan komma att bygga på? Medlemmarnas genomsnittliga vikt, medianålder, mest vanligt förekommande ögonfärg?

Yrkets karaktär och innehåll tycks ju sakna betydelse. Inte heller förefaller medlemmars önskemål tillmätas någon vikt.

Utredningens förslag har upprört hissmontörerna i SEF. De första reaktionerna har blivit att om detta blir av så lämnar de facket.

Metall ses inte som ett önskvärt eller ens tänkbart alternativ - av historiska skäl och med vetskapen om det förbundets passiva hållning i frågor som rör yrket och de fackliga krav som måste ställas i framtiden.

Verkstadsavtalet är inte heller särskilt tillämpligt på hissbranschen. Där passar det nog arbetsgivarna bättre än montörerna.

I Metall saknas också planer på hur man vill att yrket skall utvecklas, om kompetensfrågor, utbildningskrav, branschanspassade avtal och mycket mer. Framtiden vilar där i ett dunkel.

Men vad värre är - det tycks för länge sedan i stor utsträckning ha vikt ner sig för arbetsgivarkrav och gjort ett av våra starkaste fackliga vapen - strejken - till ett museiföremål.

Skulle Metall - likt SEF 1964 och 1997 - ha tagit en konflikt för en handfull hissmontörers krav? Knappast.

Däremot visade man i den senaste konflikten vilken sida man valt att stå på genom att göra gemensam sak med arbetsgivarna och mitt under pågå-

“Nu är vi igång!” NEF:s Nordiska Hissarbetsgrupp på sitt första möte!

NEF:s nordiska Hissarbetsgrupps ledamöter på Rönneberga den 27/2 2003, från vänster; Knut Olav Bakke, ombudsman El&IT Norge, Percy Kindahl, SEF:s Hisskommitté, Per Arne Jensen-Salo, Nestleder Heismontörernes Fagforening, Norge, Ivar Jonsson, ordförande i SEF:s Hisskommitté, Markku Haavisto, förtroendeman OTIS i Finland, Minnaliisa Opas, tolk, Håkan Pettersson, ombudsman i SEF, Antti Nieminen, ombudsman RF, Finland.

Åren har runnit sedan Thyssen-konflikten 1996, som var startpunkten för det första mera regelbundna samarbetet i Norden mellan hissmontörer.

Då började de norska hissmontörerna och hissmontörerna inom SEF:s EL-Ettan kommunicera med varandra mer regelbundet.

“Lift Group”

Det ledde till en informell “Lift Group” som sammanträdde i Finland 2000, med en fristående yrkesinternational som mål.

Till nästa sammanträde, sommaren 2001 på Rönneberga, hade Metalls representanter tagit med sig Europeiska Metallfederationens, EMF:s representant, som ville lägga beslag på hela hissgruppen!

Eftersom SEF inte är medlem i denna international blev “Lift Group” därmed en omöjlig sammanslutning för SEF:s del.

NEF tog över

Efter det mötet lyftes frågan om hissmontörernas fortsatta möjligheter till nordiskt samarbete upp på Nordiska Elfederation, NEF, som behandlade frågan och beslöt på sin kongress i Tammerfors 2002, att bilda en “Särskild nordisk Hissarbetsgrupp”.

SEF:s ombudsman Ivar Jonsson fick i uppdrag att föreslå samarbetsformerna, och det gjorde han tillsammans med ombudsman Håkan Pettersson.

NEF:s Au antog förslaget som sitt, och

den första träffen i den nordiska Hissarbetsgruppen kunde hållas på Rönneberga torsdagen den 27 februari 2003.

Omfattande dagordning på endagsträffen

För att vara ett sammanträde under en dag var dagordningen omfattande.

Efter en genomgång av hissmontörers allmänna statistik i varje land, såsom antal, organiseringsgrad, arbetsmarknadssituation, lönesystem och löneläge, var det dags att fundera på framtida samarbetsformer.

Samtliga ledamöter var enhälligt överens om att det framtida samarbetet är viktigt eftersom de gränsöverskridande frågorna tätnar för alla.

Kommunikation viktigt

Kommunikationen måste förbättras och nätverk bildas, så att det blir enkelt att kontakta varandra vid vilka frågor och problem som helst. Man beslöt även att varje nordisk hissgrupp ska arbeta fram egna rapporter som sedan överlämnas till NEF.

“Bästa” avtalet ska gälla

När det gäller avtalsfrågor, var gruppen också överens om att det “bästa” avtalet ska gälla när det gäller hissmontörer som kommer in från ett annat lands avtalsområde!

Till och med så att man kan plocka de bästa “*russinen ur kakan*” ur båda avtalen, för den gästande hissmontören.

Lönedumpning

Allt för att motarbeta eventuella försök till löne- och socialdumpning som visserligen är förbjudet enligt EG:s “*Utstationeringsdirektiv*”, men som ändå verkar bortglömt hos vissa arbetsgivare.

“Panama-flaggade” företag

Värre börjar situationen bli i alla nordiska länder med företag som registreras utanför EU-området och Norge, och som anställer arbetstagare i respektive land.

Det är helt lagligt idag, men dessa företag kan konkurrera med lägre priser eftersom de är “Panama-flaggade” och betalar lägre pensioner, företagsskatter och arbetsgivaravgifter än vad motsvarande nordiskt registrerade företag gör.

Ett annat problem är den billiga arbetskraften från Östeuropa och Baltikum, som kommer och jobbar som egen företagare med F-skattsedel till långt lägre löner än vad de gällande avtalen skulle ge!

Dessutom finns det en ökande skara underleverantörer som

hellre går i konkurs med bokföringen i papperskorgen – än betalar några skatter alls!

Lagändringar och facklig gemenskap inom Nordiska Hiss- och rulltrappsmontörer

De är svåra att komma åt så länge beställaren, som oftast är ett ansenligt svenskt storföretag, inte tvingas – genom lagändringar av politikerna – att bära något ansvar alls!

Problemen att lösa är många för den **Nordiska Hissarbetsgruppen**.

Gruppen kommer nu regelbundet att rapportera till NEF, som får fatta löpande beslut om hur samarbetet inom hiss- och rulltrappsområdet ska utvecklas.

Det som ändå är hoppfullt är att alla deltagare var eniga om att det fackliga samarbetet för hiss- och rulltrappsmontörer inom Norden måste utökas.

“Det är bara tillsammans som vi är starka!”

Pentti Lehto

SEFACK-Lokalt

Ny CD för ATL!

Snart ute även för hissmontörer!

Fråga mera om ATL-utbildning på din SEF-avdelning!

Snövitaprojektet

Nexans vinner ett kontrakt från ABB, värt 41 miljoner euro Levererar umbilical-kabel till Snövitsprojektet

Nexans har fått ett kontrakt från ABB för leverans av 165 km umbilical-kabel och 26,5 km sjökontrollkabel. Kontraktet är värt cirka 41 miljoner euro.

Kablarna kommer att förse det norska gasfältet Snövit med ström, signaler och hydrauliska oljor.

Produktionen börjar omedelbart med testning och utvecklingsarbete medan själva kabelproduktionen startar 2004. För att förenkla installationen, när kablarna är klara, kommer de att lastas på en präm för transport till Nordnorge.

Nexans fabrik i Halden kommer att leverera kablarna i början av 2005.

De läggs på en stor vändskiva som monterats på prämen och hämtas av ABB som bogserar prämen till Hammerfest.

Det är mycket viktigt för slutkunden, Statoil, att kablarna finns tillgängliga under våren/sommaren 2005 så de kan installeras när vädret är bra.

“Vi är mycket glada över att Nexans har valts för detta stora projekt. Vi har arbetat med det i Norge sedan 1999, så i dag känner vi oss mycket nöjda med att vår teknologi och kunskap har valts,” säger Yvon Raak, chef för Nexans Energidivision.

Anmärkning

Det är väldigt ovanligt att så långa kablar levereras på präm. Vanligtvis levereras de på särskilda kabelfartyg. Den 165 km långa kabeln, som skall levereras i en längd, kommer att läggas från anläggningen på Melkøya ut till huvudcentralen på Snövitsfältet.

Därifrån skall det läggas fyra sk infield umbilicals på sammanlagt 26,5 km ut till borrhålen. Dessa fyra kablar har, jämfört med huvudkabeln, även ett 2"-centrumrör.

Det är Nexans fabrik i Rognan som skall leverera de fiberoptiska komponenterna och signalkabeln till denna umbilical-kabel, medan det är Nexans fabrik i Halden som skall svetsa samman alla rören och tillverka själva umbilical-kabeln.

Mer information
claes.norden@nexans.com

www.nexans.se